

Pavel Josip Šafařík.

(V spomin stoletnice njegovega rojstva sestavil Fr. Vidic.)

(Konec.)

Na Češkem so se bile razmere med tem časom precëj izpremenile. Književnost se je začela razcvitati, in nastopili so v letih 1820. do 1830. možje:

Kollár, Čelakovský,

Chmelenský, Šneider, Vinařický in Sušil, ki so s pesmimi, polnimi ognjenega domoljubja, vspodbujali k delu. L. 1830. se je ustanočila po prizadevanju Jungmana, Presla in Palackega „Maticе česká“, katera je izdajala razna dela. Leta 1827. je začel izhajati „Časopis českého muzeja“, kateremu je bil Palacký urednik. Toda v šolah in uradih češki jezik še ni imel nobene veljave.

V takih razmerah je prišel torej Šafařík v Prago, kjer so ga prijatelji sprejeli z veseljem. Vlada pa ga ni bila nič vesela in je z nekako nezupnostjo zasledovala njegovo delovanje.

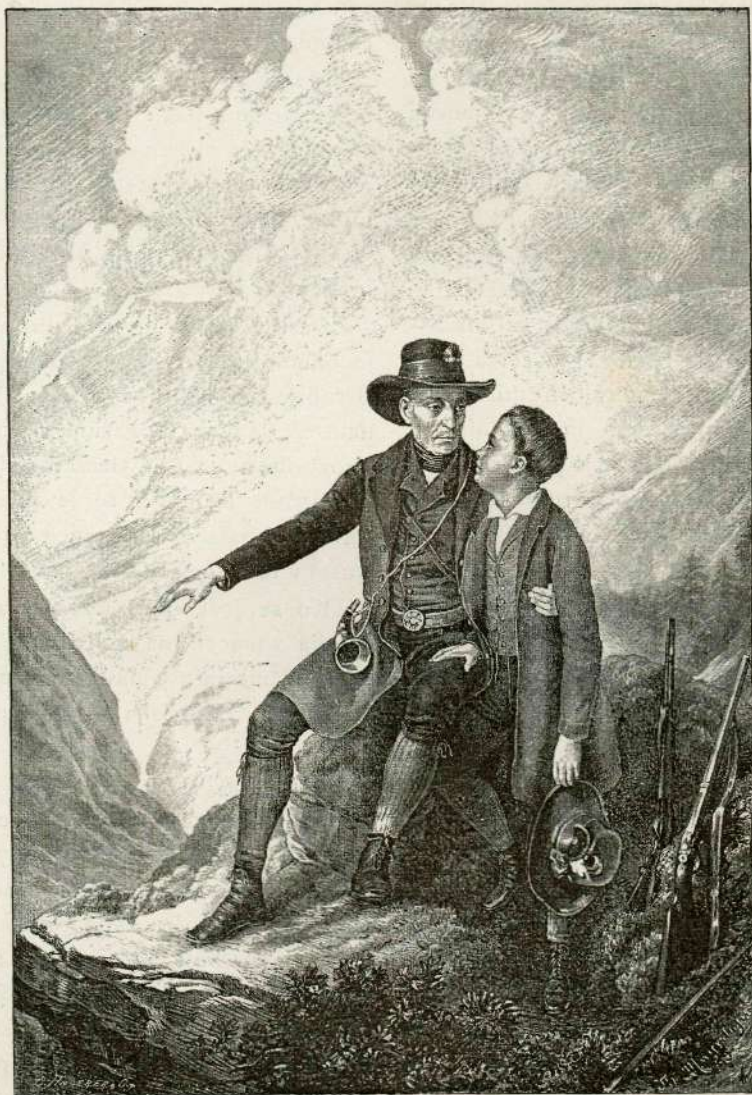
„DOM in SVET“ 1895, št. 14.

Šafařík je bil izpočetka brez službe. Njegovi prijatelji, v prvi vrsti Palacký, so zlagali denar, katerega so mu dali kot muzejsko dotacijo, da mu

zagotovijo obstanek. Šafařík sam ni nikoli zvedel, da je bil to le dar iskrenih prijateljev.

Tesna vez prijateljstva je vezala Šafaříka s Palackim; pomagala sta drug drugemu pri literarnem delu. Kmalu po prihodu v Prago je pisal Šafařík Kolláru: „Bez Palackého zde věci nejdou jinak; on jest jediný, který to všechno v běhu udržuje. Výborný Jungmann celý ve Slovníku vězí a ovšem dobře dělá.“ In malo pozneje: „Palacký ... jest duše všeho našeho

jednání.“ — Nekoliko si je prislužil Šafařík kot urednik „Světozora“, ki je izhajal leta 1834. in 1835. V prvi vrsti pa se je posvetil slo-

Nadvojvoda Ivan, dobrotnik Štajerskega, umrl 1. 1859.